

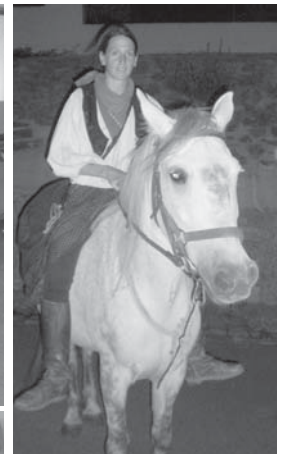
ÓHEGY-HÍREK

ÓBUDA HEGYVIDÉKIEK EGYESÜLETÉNEK LAPJA • XVIII. ÉVFOLYAM 6. SZÁM • 2013. JÚLIUS

Óhegy Napok – 2013

A tizenegyedik Óhegy Napok a magyar népi kultúrát kívánta bemutatni a háromnapos rendezvény résztvevői számára. Bemutatni, hogy miként jelent meg költészetünkben, irodalmunkban, képzőművészetünkben, öltözködésünkben, táncainkban, étkezési szokásainkban, és persze mindez vidám hangulatban előadva.

(Részletek a 2., 3. 11. oldalon)

Csikósok, betyárok, pásztorok társaságában

Óhegy napok - 2013

Hegyi betyárjaink (Pirchala Zsuzsi és férje, Dani) kitétek magukért az idei Óhegy napokon. Pénteken a Virágos-nyeregből lovagoltak a Népházig, útjukat időnként vidám pisztolylövésekkel kísérve. Egy-két hegylakó meg is ijedt, csak nem az Erdőalja ABC-t akarják kirabolni!? A Toronya utcához érve karikás ostorpatogatással fogadták a programokra érkező vendégeket. Az eseményre már korábban felhívták a figyelmet a Népház kerítéséről komolyan figyelő betyár-portrék.

A Népház kapujában bőgatyás ifjú betyár, Holup Marci, beljebb pedig népművészeti tárgyak sokasága és vidám népzene-szó alapozta meg az elkövetkezendő napok hangulatát.

Kelemen Viktória alpolgármester megnyitó beszédében köszöntötte a vendégeket, és gratulált Egyesületünknek az elnyert "Balázs Lajos Óbudai Civil Díj"-hoz. Ezt követően ismertettük néhány gondolatot híres betyárainkról, majd Fodor István professzor úr mondta el benyomását Konkoly Iván „Vidám honfoglalók” kiállításának domborintarziáiról. Szívesen fogadtuk Lunczer Anikó és Németh András kiállítását is, akik jókedvvel mutatták be alkotásaikat.

Ezután fantasztikus műsor következett, Körtvélyesi Anna és ifjú

csapata vetítéssel, néptáncokkal kiegészített „divatbemutató” keretében ismertették a magyar föld tájegységének jellegzetes népviseleteit. A bemutató lenyűgöző volt. Jól kitűnt, hogy a könnyednek látszó, vidám, lendületes előadásuk mögött komoly, tudományos szintű gyűjtőmunka áll, amit az ifjú előadók olykor kedves, olykor energikus táncaikkal gazdagítva, profi szinten adtak elő.

Aznap az Alerton Klub asszonyai is kitétek magukért. „Hegyközi karikázót” majd „Dunántúli ugrós”-t roptak. Bujtor Marika a koreográfiájával mindent kihozott belőlük. Az est végére egészen felforrósodott a hangulat - de nem a kánikula miatt. A műsor után nagyon sokan ott maradtunk, hogy némi bor és pálinka mellett megbeszéljük a látottakat.

Pihenésre nem volt sok idő. Májris magukkal ragadtak a szombati nap eseményei.

Örömmel fogadtuk Bús Balázs polgármester urat, aki nem jött üres kézzel. Minőségi vörösbort hozott a vacsorához, majd velünk együtt ő is jót mulatott a felolvasó színház előadásán, Szemérmes Erzsók, Fejenagy, a Lágyszívű Kántor és a Fondorlelkületű Egyházi szörnyű és mulatságos kalandjain, Petőfi Sándor eposzában. Raffi Éva rendezése igazi sikert aratott.

Az előadás közben tiszteletbeli betyár érkezett, Oszter Sándor színművész, aki egykori filmsorozatban Rózsa Sándor megszemélyesítője volt. Mikrofon sem kellett ahhoz, hogy zengő orgánumán meghallgassuk híres betyártörténeteit, és a filmforgatáshoz kapcsolódó élményeit. Feleségével, Failoni Donatellával együtt ők is rész vettek „Rózsa Sándor kedvenc lakomáján”, ahol társaink házi készítésű pörköltet majd almás rétest kínáltak fel. Újra nagy sikere volt Alerton Klub asszonyainak, akik szombaton megismételték néptánc bemutatójukat. A vacsora után „betyáros” versek hangzottak el, majd az asztalokat elbontva kezdődött Sente János tánc háza. Korai hazatérésről aznap este sem lehetett szó.

Vasárnap már reggel indult a szakácsverseny, ahol nyolc elszánt amatőr szakács, jómagamat is beleértve, vállalta, hogy megküzd a kánikulával, a bográcsot forraló tűz melegével, annak füstjével, na meg a szigorú zsűrivel. A sikerről a már jóllakott vendégek és kiürült bográcsok tanúskodtak.

Azt hiszem elmondhatjuk, hogy „jó multság, betyáros munka” volt az idei 3 nap is, köszönhetően sokak összehangolt munkájának.

Lejegyezte:

Sobri Náni
(Benyó Dóra)

*Sáringner Erzszi versezete,
amely elhangzott
az Óhegy napok
vacsorája után*

Ó-hegy napok magyar módra

*Ki találta ki? A Dóra!
Így mindenki iparkodik,
aki csak tud magyarkodik.*

(de vajon)

*Milyen a wirtigli magyar?
Ki ha beszél sose badar
megnyomja a szó elejét
s nem nyávigyja el a végét,
bogyha beszél, mond valamit
nem csak szavakat szaporít.
Moziba a Népházba jár
akármilyen olcsó az ár.
Adójának százaléka
az Óhegyet gyarapítja*

(a jó magyar)

*Kora reggel bepálinkáz,
utána meg beszalonnáz
délidőben bús a hasba
utána meg jó borocska.
Munka után estefelé
nem a kocsmába megyen bé!
Siet haza asszonyához
és a népszaporításához.*

*Ünnepekkor kimosdózik,
Istenéhez fohászokodik, majd
vidám kedvvel mulatozik.
Szájában egy fafurulya,
bóna alatt magyar duda,
állal alatt egy nyirettyű,
farzsebében fapörgettyű,
a csizmáján rézsarkantyú,
kezeben a rézfokosa s
füzfán fütyül rézangyala.*

*Íme lásd az echte magyart,
akit blőd elmém kiagyalt.
Bár az agyam kicsit zavart,
szívem szereti a magyart!
Hajrá hát hegyi magyarok!
Én mindig veletek vagyok
Azt a betyár mindenségít!
Várjátok már versem végét!
Befejezem tebát hamar
Itt a vége, vidulj magyar!*

Alerton Klub táncosai (balról jobbra): Bujtor Marika, aki idén a táncokat betanította. László Saci, alul Csige Magdi, Révész Rozsi, Harkay Ági, Cseresznyák Veronika, Kántor Ildikó, (odavetődött kakukktójas Holup Marci), Benyó Dóri. A képről hiányzik Koppány Viki.

Óhegy legjobb szakácsa – 2013

Nyolcan határozták el, hogy megmérettetik magukat azért, hogy elnyerjék az „Óhegy legjobb szakácsa” címet. Köztük volt Ács Péter, Etelközi Péter, Szécsi Antal, akik már korábban elnyerték e címet, de voltak új versenyzők is. Nézzük a szakácsok névsorát és versenyműveiket.

Ács Péter „Nyögvenyelős öregpecsenye”; a piaci Pléh Kocsma csapata *Balogh György* vezetésével a „Betyáros Báránypörkölt vegyes savanyúsággal”; *Benyó Dóri* „Zöld Marci kedvenc rozsmaringos csirkeraguja”; *Etelközi Péter*: „Százizű betyárgulyás”; *Laukó István* és csapata „Kertész pecsenye”; *Pirchala István* „Savanyútüdő gombóccal”; *Szécsi Antal* – *Haffner Kinga* páros: „Szamadó juhász báránypörköltje káposztás juhtúrós galuskával”; *Varga Béla* és csapata „Birkagulyás”.

A zsűriben részt vett Seres Jani, aki korábban többször bizonyította főzési tudományát, valamint Horváth Péter mesterszakács, akit megis-

merhettük úgy is, mint a „Vendéglátás Óbudán” című könyv szerzője. A zsűri elnöke Szabó Magdolna önkormányzati főelőadó, aki több versenyünk során igen kritikusnak, és természetesen hozzáértőnek bizonyult.

Szokták mondani: a zsűri igen nehéz helyzetben volt. És valóban. A rangsorolás sem született meg hamar, de hogy melyik főzet nyerje az első helyet, az már komoly gondot jelentett. Egyesületi döntésre volt szükség ahhoz, hogy lehet-e két első helyezett. Végül is az a határozat született, hogy nem lehet, dönteni kell. Ez a következőképpen hangzott:

A versenyzők mindegyike minőségi, sőt kivánatos étket produkált, ezért mindegyik elismerő oklevélben részesült. Harmadik helyen végzett Szécsi Antal és Haffner Kinga, a másodikon Ács Péter. Az első helyezést, a Balogh György vezette Pléh Kocsma csapatának a „Betyáros báránypörkölt” műve nyerte el. Így **Balogh György** kapta az „Óhegy legjobb

szakácsa - 2013” címet, és a vele járó serleget is. Nevét belerójuk annak a nagyméretű serlegnek a talpazatára, amelyen az összes eddigi nyertes neve rajt van. Ez a serleg megtekinthető a Népház vitrinjében.

Emlékeztetőül az Óhegy Legjobb Szakácsai: Raffinger Éva (2003), Farkas János (2004), Rác András (2005), Krzyzewsky Miklós (2006), Kőfaragó József (2007), Etelközi Péter (2008), Ács Péter (2009), Pirchala István (2010) Szécsi Antal (2011) Szécsi Antal-Haffner Kinga páros (2012), és idén Balogh György a Pléh Kocsma csapatával (2013).

Idén újdonság, hogy közönség díjat kapott az, akinek a főztjét legtöbben megkívták. Így a közönség díját Laukó István kertész pecsenyéje nyerte.

A versenyzőknek köszönjük a részvételt, gratulálunk munkájukhoz, reméljük jövőre is találkozunk velük!

(a Szerkesztők)

Pirchala István

Varga Béla

Szécsi Antal, Haffner Kinga

„Óhegy legjobb szakácsa - 2013” győztese a Balogh György (balról a második) vezette Pléh Kocsma csapata.

Laukó István

Etelközi Péter

Ács Péter és leánya

Benyó Dóri és csapata

Benyó Dóri köszönetet mond a zsűri tagjainak

Óhegy legjobb sütise – 2013

Idén kilenc „cukrász” hozta el sütijét a versenyre, igényes tállalásban. A versenyművek: Balogh Anikó - Csodapogi, Csige Magdi - Pavlova, Etelközi Laura - Sajttorta, Kovács Kata - Almás-gesztenyés bélés, Novath László ifj.: Somlói torta betyáros beütéssel, Pázmándi Benjamin – Varga Bence – Klucsó Bence trió - Kókusz golyó, Zsári Zsuzsanna - Málnatorta, valamint névtelenül Klári nyári sütije, és Wait for it torta.

A összetétele idén is megegyezett a szakácsverseny zsűrijével. Első díjra Novath

László ifj. Somlói torta betyáros beütéssel versenyművét jelölték. Második díjat Balogh Anikó Csodapogija nyerte. Zsári Zsuzsanna Málnatortája harmadik díjban részesült.

A zsűri véleménye szerint Novath László ifj. somlói tortájának harmonikus ízeivel, ötletes díszítésével méltán érdemelte ki az „Óhegy legjobb sütise - 2013” címet, és a díjjal együtt járó serleget. Gratulálunk neki, de a többieknek is, ...csak látni kellett volna a sütiostásnál várakozók hosszú sorát.

(Szerkesztők)

„Óhegy legjobb sütise - 2013” díj birtokosa Novath László ifj.

A tetőcserepekről

Az óbudaiak tudják, hogy a kerületben régen sok téglagyár működött. Azt talán kevesebben tudják, hogy az óbudai agyag – ellentétben a kőbányaival, - kiválóan alkalmas volt a tetőcserep készítésére. Óbudán a téglagyárak fele készített cserepet. Cserépgyártás természetesen nem csak Magyarország, Európa, de a világ más részein is régóta folyt.

Legismertebb, és jelentős mennyiségű cserepet gyártó óbudai gyárak voltak a Szépvölgyi úton az E.T.C. - Salgótarjáni Kőszénbánya Rt, a Szent Margit Kórház mellett a Nagybátony-Újlaki, a Farkastorki út sarkánál a Bohn-féle, a Bécsi úton a 'Drasche'-ként ismert nagy gyár, és Solymár határában a még ma is működő, egykori Rozália Téglagyár.

Ennek régi, legismertebb formája a darabonként, kézzel előállított hódfarkú cserep volt. A XIX. században bekövetkezett ipari fejlődés megteremtette a tetőcserepek előállításának gépesített módjait, erre két alapvető eljárás alakult ki. Egyik, az 1840-es években - a francia-német Elzász vidékén, - a két lap között, préseléssel megformált, francia-, vagy préselt cserep. A másik, az 1860-as években feltalált, német eredetű, nagy darálóhoz hasonlóan működő, csiga-, vagy szalagprésses eljárás, melynél a ki- préselt agyagszalagot a kívánt hosszban darabolják. Mindkét eljárás lehetővé tette a hornyolt cserep készítését, ami - a hódfarkútól eltérő, - kisebb súlyú, egyrétegű héjalást eredményezett.

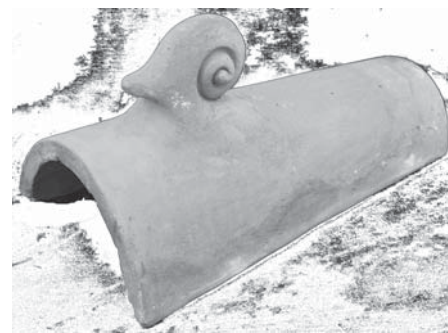
A préseléses eljárással bármilyen, tetszés szerinti formát ki lehet alakítani, oldalt és alul-fölül peremekkel, díszítéssel. Ennek egyik korai változata az a külső felületén két nagy vályúval kialakított forma, melynek alap változatát a bécsi Wienerberger cégtől ismerjük. Ezt a gyárak sok országban, kis változtatásokkal vették át.

A szalagprésses eljárással készített cserepeknek csak az oldalán lehet peremeket kialakítani, de a szalagot kibocsájtó szájnyílás megformálása mégis sokféle cserepformát tesz lehetővé. De ezzel az eljárással készül ma a népszerű hódfarkú cserep is

A tetőleleket lezáró gerinccserepek ugyancsak készültek kézi formálással, majd formába préselt, illetve szalagprésses eljárással is. A formába préselt gerinccserepek ugyancsak sok változatban készülnek, így egyszerű sima, peremekkel tagolt, vagy kiálló taréjdíszsel ellátott kontúrt biztosítva az épületeknek.

A XX. század elején a téglagyárak száma Magyarországon 300-400 körül volt. A nagyobb gyárak – ahol az agyag alkalmas volt, - cserepek gyártására is törekedtek, és rendszerint 3-5 fajta cserepet állítottak elő. Az egyes gyárak termékei között voltak teljesen eltérőek, de gyakoriak voltak a csereszabatoságig azonos fajták is.

A szabadalmak és termékek országok közötti áramlása következtében egyes eljárások és az

előállított formai változatok úgy terjedtek el Európa-szerte, hogy származási helyüket csak a gyártó jele alapján lehet meghatározni. A gyártók a cég, vagy a termék nevét kezdetben kézi pecsételéssel, majd a présesablonba illesztett, vagy belenyomott szalagfelirat formájában jelölték.

A kézi és gépi hódfarkú cserepek mellett a préselt cserepeknek négy, a szalagcserepeknek nyolc alapváltozatát, a gerinccserepeknek is több hasonló változatát ismerjük. Ezeket kívül még említést érdemelnek a nem agyag-kerámia anyagú tetőfedő anyagok is, így a beton, azbesztcement, pyrogránit, üveg, faszindely és természetes pala anyagokból készült, tetőfedő 'cserepek' is.

A Magyarországon ismert tetőcserep-változatok száma meghaladja a 600-at. Ezekből mintegy 460 fajta egy óbudai magángyűjteményben is megtalálható.

Kádár József

Testvér-hegy, Vihar-hegy

A német olyan nyelv, hogy a tájszólások szavait a „Hochdeutsch”, az irodalmi német alapján alig értjük. Az óbudai sváb is nagyon különbözött a más vidékeken beszéltől, ezt a tényt figyelembe kell vennünk a hajdani, a mai magyar nevek alapját képező nevek vizsgálatánál is.

Egyik hegyünk neve úgy hangzott, hogy Kronawetberg. E név megfelejtésével a XIX. században ugyan próbálkoztak, de kétséges eredménnyel, végül úgy döntöttek, hogy ez a Donnerwetter (vihar) kifacsart alakja. Így született meg a Viharhegy elnevezés.

A Brüdersried névben a Brüder a latin frater szóból eredt. A frater ugyan jelent testvért is, itt azonban a hegyet birtokló szerzetesekre utalt. A hegy magyar neve Szerzeteshegy vagy talán inkább Baráthegy lehetett volna, azonban Testvérhegynek nevezték el, ami bizony félrefordítás.

„Hogy mondták gyermekkoromban a Hármashatárhegyet?” Kérdeztem egy barátomtól, aki – korából eredően – még emlékezett az óbudai svábok beszédére. „Dreigrenzberg!” Helyes fordítás, azonban a hegyet nem így hívták, hanem Dreihotterberg volt a neve. A Hotter is határ, pontosabban mezsgyét jelent. A mezsgye is határ, de általában jelölve van, például sövényvel. A budai hegyeket hajdan szőlő borította. A gazdák a kőveket kihordták a földjük szélére, itt idővel cserje nőtt, így akár „Hármamezsgyehegy” is lehetne hegyünk neve.

A III. kerületet délről határoló völgy neve Grüntal, azaz Zöldvölgy volt. A magyar nevet alkalmasint rossz hangzásúnak ítélték, innen a Szépvölgy, Szépvölgyi út elnevezés. A „Zöld” mégis fennmaradt, mégpedig a Zöldmál névben. A mál jelentése: napos hegyoldal. Valaha – egy XVII. századból való peres irat tanúsága szerint – volt e vidéken Előmál, Papmál, Kerekmal. (Nemcsak a nevük merült feledésbe, ma már a helyüket sem tudjuk.) A Zöldmál, mivel északi oldal, nemigen felel meg a mál fogalmának. A zöld szín emlékért őrszi még a Zöldmáli lejtő, Zöld lomb, Zöld kő utca is.

Dr. Makra Zsigmond
(forrás: Édes Anyanyelvünk 2013/3.)

Csomagoljam?

Kiscelli Múzeum, 1037 Budapest, Kiscelli u. 108., www.kiscellimuzeum.hu
A Kiscelli Múzeum Csomagoljam? című időszaki kiállításának kortárs szekciójában 15 mai magyar tervező és 12 egyetemi hallgató ötletes, papír alapanyagú csomagolásait mutatjuk be Sziray Zsófia válogatásában. Vagány elviteles poharak, mives társasjátékok, a jövő tojástartói vagy elegáns desszertek egyaránt megjelennek a kiállításon, ma szemszögéből nézve. A fotókat F. Szalatnyay Judit készítette.

Varga Mihály miniszter, a Fidesz 4-es választókerületi elnökének megbízásából

Dr. Kővári Béla ügyvéd ingyenes jogsegélyt tart

a Táborhegyi Népházban (Toronya utca 33.)

minden hónap második csütörtökén 18-20 óráig.

Legközelebb július 9-én. Bejelentkezés nem szükséges.

További információ a 1035 Vári utca 17. Fidesz-KDNP irodában,
vagy a +36-20-200 0017 telefonszámon.

Köszönet a Margit Kórház melletti kiállításért

Badacsonyi Szabolcs a Szent Margit Kórház főigazgatója személyesen fejezte ki köszönetét az Óbuda-Békásmegyer Önkormányzata képviselő-testületének csütörtöki ülésén mindazért, amit a kerület az intézmény önálló működéséért tett. 2013. január elsejétől önálló a Margit Kórház. Az intézményt azóta vezető Badacsonyi Szabolcs, korábban 12 évig maga is kerületi képviselő volt. Mint fogalmazott, ahhoz, hogy az immár 116 éve fennálló gyógyító intézmény az elmúlt évtized viharaiiban megmaradjon, ahhoz a szakdolgozók és az óbudai polgárok mellett a kerületi képviselőtestület kiállítására is szükség volt.

Külön megköszönte a kerület polgármesterének, Bús Balázsnak,

és Menczer Erzsébet országgyűlési képviselő asszonynak, hogy a városrészes legjobb hagyományait követve minden fórumot kihasználtak arra, hogy az önálló Szent Margit Kórház ügyét képviseljék.

A Szent Margit Rendelőintézet munkatársairól szólva azt mondta, mindig is partnerként lehetett számítani rájuk, s a háziorvosokkal közösen most már újult erővel dolgozhatnak a helyben élő lakosság egészségének megőrzéséért, visszaszerzéséért. A kórházigazgató Pintér Endre tanár úr támogatásáért is köszönetet mondott.

A köszönetnyilvánítás jeleként ezt követően a kórház gazdasági igazgatójával és orvosigazgatójával közösen emléklapot adott át Pintér Endre tanár úrnak, Menczer Erzsébet

képviselő asszonynak és Bús Balázs polgármesternek pedig az emléklap mellé egy emléklapet. Az évente

adományozható elismeréseket azok kapják, akik a legtöbbet tettek a gyógyító intézményért.

Fizető parkolóhelyek ütemezett kialakítása

Az Óbudai Parkolási Kft. koordinálásával megkezdődött a fizetőparkoló helyek kialakítása. A budapesti viszonylatban is nagyszámú parkolóhelyekre való tekintettel, a munkálatok ütemtervét annak megfelelően alakították ki, hogy még a szeptemberi iskolakezdés és a szabadságok vége előtt befejeződjön. A munkálatok során burkolatok, szegélyek kiépítése, korrekciója, a jelek felfestése történik. Az ütemterv több szakaszban valósul meg és az egyes helyszíneken pedig részletekben végzik a munkálatokat.

Útburkolat kialakítási munkálatok július 7-ig: Vihar köz 44. szám előtt (a Vihar utca és a Vihar köz között); a Sportpálya-egészségügyi központ által határolt területen; a Miklós utca 5. szám előtt; a Verőfény utca 3-7. előtt; a Derű utca páratlan oldalán, a sportpálya mellett; a Raktár utca 9. szám előtt; a Raktár utca és a Kunigunda útján a terelősziget oldalán lévő térburkolat; a Hévízi út 3/E, valamint a 6/B előtt. Az útburkolati jelek felfestését június 24-én kezdték meg.

Július 5-től 7-ig: a Váradi, majd a Körte utcában; a Hévízi út 1-2. szám előtt; a Vörösvári út 101. illetve 125. között; a Hévízi út 7. szám előtt (a Veder utca és a Hévízi út között). Július 8-tól 11-ig: a Vihar utca Vörösvári út Raktár utca közötti szakaszán; a Raktár utca 10-18. szám mögött a Tűzoltóságnál; a Raktár utcai parkoló Szél utca -Sportpályák - Vihar utca által határolt területen;

Július 10-től 12-ig: Velence utca; Hunor utca; Verőfény utca; Derű utca.

Július 12-től 14-ig: a Berend utca (a Raktár utcától a Meggyfa utcáig); a Kunigunda útja; a Hévízi út 5. számtól a Meggyfa utcáig; a Vihar közben, valamint a Bogdáni út páratlan oldalán, a Hévízi és a Huszti út közötti szakaszán.

A munkaterületen megállni tilos táblák és kiegészítő táblák hívják fel az ott parkoló autósok figyelmét a munkálatok kezdő és végdátumára. A táblákat 72, de minimum 48, órával a munka megkezdése előtt kihelyezik a az

Óbudai Közterület-felügyelet munkatársai. A frekvenciáltabb területeken a BRFK- val együttműködve történik a kitáblázás, melyek pontos helyszínéről a FŐVINFORM is tájékoztat. Az adott parkolóhelyek közelében élőket, a postaládákba helyezett szórólapok is figyelmeztetik. Amennyiben a táblák, illetve a szórólapok figyelmeztetése ellenére valaki mégsem értesül a munkálatokról, és autója a munkaterületen marad, a rendszám alapján beazonosítják a tulajdonost, majd értesítik telefonon. Ha nem sikerül elérni vagy nem tud intézkedni az autós, úgy gépkocsiját áthelyezik néhány méterrel odébb úgy, hogy a festést el tudják végezni. A gépkocsi áthelyezést a Közterület-felügyelet saját költségén végzi, így az autót nem terheli semmilyen költség.

További tájékoztatás az Óbudai Parkolási Kft. ügyfélszolgálatán:

Telefon: +36 1 453 2618

E-mail cím: ugyfelszolgalat@obudaiparkolas.hu

Liszt Ferenc Kamarazenekar Óbudán

Az Óbudai Nyár keretében zajló hangversenysorozat két első koncertjéhez a Bécsi Filharmonikusok szólistáit, Somodari Pétert és Varga Tamást hívta vendégül az együttes, míg a harmadik fellépésén a fennállásának 50. évfordulóját ünneplő együttes pályafutásának illetve repertoárjának legkedvesebb darabjait adja elő.

„Még nem is létezett hivatalosan az együttesünk, mint Liszt Ferenc Kamarazenekar, amikor koncertet adtunk a Schmidt kastély, azaz a mai Kiscelli Múzeum udvarán” – meséli Frank Mária és Lovas György, ketten az egykori

alapítók közül. 1962 nyarán a konzisokból és főiskolásokból szerveződött Budai Barokk Kamarazenekar az akkor még igencsak elhanyagolt, romos kastélyudvaron adta első koncertjét. „Mi nagyon lelkesek voltunk: takarítottunk, iskolai padokat hordtunk a közönség számára. Ezt a kis együttest későbbi nagybőgősünk, Som László és az újlaki templom kántora, Takács Miklós karnagy alapította, aki a Debreceni Kórusversenyen is érdekelt volt. Így egy francia kórust hívatott meg közreműködni, Tours városából. Valószínűleg a barokk

műsor – Bach és Purcell – is vonzó lehetett, és elég hamar híre ment az előkészületeknek is, úgyhogy rengetegen voltak, és mi elképedve néztük, hogy csak jönnek – jönnek az emberek!”

„Óbuda a zenekar szülővárosa és ma is otthona” – mondja Rolla János. „Visszagondolva arra a romos, kiégett, gazdátlan épületre, eszembe jut, hogy akkoriban még alig volt alkalmas szabadtéri koncerthelyszín a fővárosban. Igazi felfedezés volt hát ez az udvar, amelyet akkor is nagy élvezettel vettünk birtokba és azóta is örömmel jövünk ide játszani.

Nagyszerű az akusztikája, bár egy kicsit minden évben más – nőnek a fák, madarak fészkelnek benne, ők aztán bele is szólnak a koncertekbe. Él az egész – ahogy él az Óbudai Társaskör kertje is, benne a két hatalmas gesztenyefával. A bensőséges hangulatú térben különleges élmény a látvány és a hangzás mind a fellépőknek, mind a közönségnek. Ezen a koncerten olyan művek szólalnak meg, amelyek a hosszú pályafutás során nemcsak a közönség, hanem a zenekar kedvenceivé is váltak.”

(forrás: www.obuda.hu)

Ismerjük fel és óvjuk természeti kincseinket!

A **spárga** növényről írok, ami száraz gyepekben, bokorerdőkben gyakori növény, de **kultúrváltozatait** termesztik és örömmel fogyasztjuk.

A **közönséges spárga** (*Asparagus officinalis* L.). A *liliomfélék*hez tartozó, lágyszárú, évelő növény. Mint kultúrnövényt hazánkban a huszadik század elején kezdték termesztani, de a régi egyiptomiak, görögök és rómaiak is ismerték. Idényen kívül mélyhűtve és konzervként is használhatjuk. Az úgynevezett **spárgásipok** a gyöktörzs oldalrügyeiből fejlődnek. Homokos talajon a tövek feltöltögetésével – mivel napfénytől elzárják – termesztik a *fehér* spárgásipokat. Középkört talajon – itt a Hegyen is – termesztjük a *zöld* spárgát. Ez nagyobb terméshozamú és több tápanyagot is tartalmaz. Gyógyhatású élelmi növény: vizenyő, csúsz-, szív- és májbetegségek gyógyítására használják. Alacsony energiátartalma (17 kcal/100g) miatt fogyókúrázóknak ideális csemege. Jó vitamin (B1, B2, C, *folsav*) és ásványi anyag forrás (kálium, foszfor, vas, réz, cink).

Receptek:

Spárgás sertésragu leves. Személyenként 5-8 dkg spárga, 8-15 dkg sertéshús, kis fej vöröshagyma, zsír, pirospaprika, sárgarépa, közepes méretű gomba, petrezselyem, fűszerek, só. Csipetkével, vagy apró galuskával lehet dúsítani. Az apró kockákra vágott sovány sertéshúst majdnem puhára főzzük 20-25 percig kukutában. A spárgát megtisztítjuk, a famentes részt karikára vágjuk. A sárgarépát, a gombát, hagymát felaprítjuk és zsíron pirospaprikával megpároljuk. Beleöntjük a „húsos” levesbe és még 3-4 percig főzzük. A végén belefőzzük a csipetkéket. Tálalhatunk hozzá tejfölt. Igen tápláló egytálétel!

Virslis spárga. Személyenként 15-20 dkg spárga, 1 pár virsli, 2 tojás, zöldhagymaszár, só, pirospaprika. A megtisztított spárgát kb. 6 cm-s darabokra vágva kevés zsíron megpároljuk. A virslit keresztben és hosszában is kettévágjuk, a hasonló hosszúra vágott zöldhagyma

szárral együtt a spárga mellett megsütjük. Edényben sugar alakban elrendezzük felváltva a spárgát, virslit, hagymát, majd ráöntjük a gyengén sózott tojást, a tetejére szórunk pirospaprikát és átsütjük.

Spárgamártás. Személyenként egy adag párolt spárga, fél pohár tejföl, 1 tojás sárgája, mokkáskanál liszt, esetleg egy teáskanál ecetes torma, tej és fűszerek. Az összes hozzávalót elturmixoljuk, majd felforraljuk. Főtt húсок mellé tálaljuk.

Spárgasaláta. Személyenként 10-15 dkg gőzön párolt spárga, citromos, olívaolajos, tárkonyecetes páclé vagy majonéz, mustáros, tejföltös mártás. A spárgát 3-4 cm-s darabokra vágva salátatálba tesszük és leöntjük a páclével, vagy a mártással. Hűtőszekrényben tároljuk.

Jó étvágyat kívánok:

Stollmayer Ákosné

Kerti dolgaink

Időjárásunk, az elmúlt napokban mindenféle szélső értéket felülírt. Ez kiszámíthatatlanná teszi a kerti munkát. Ezért azt gondoltam felsorolok néhány, általában júliusi munkát, és tessék válogatni, a napi lehetőségek szerint.

Gyümölcsfáinknál gondot okozhat a jégverés. Felületi sérülések romlása permetezéssel meggátolható. Az almatermésűeknél támadhat a pajzstetű, lisztharmat, varasodás. A sövényfáknál hajtást válogathatunk. A szilva, és ringlófajtákat védjük a szilvamolytól. A katlan, vagy lapított koronájú fák ágait támasszuk alá, ha a termés súlya megkívánja. Távolítsuk el a vízhozást.

Szőlőben a kötözés, és csonkázás visszatérő munka. Segíthetjük a fűtök napfényhez jutását. Ne kötözzünk dróttal.

A hó végén fejezzük be rózsáink tápoldatozását, hogy vesszőik beérjenek. Az átültetésre kerülő virághagymák már felszedhetők.

Az elnyílt virágokat, liliomok, pünkösdirózsákat rövid szárral vágjuk le. A magasakat támasszuk meg. Az ágyak gyomtánítása öntözése szükség szerint.

A gyepeket ne vágjuk "kopaszra", hogy a nagy forráságban tudja magát árnyékolni. Madarainknak macsakamentes ivó, és fürdőhelyet biztosítsunk.

Kiegyensúlyozott nyarat jó kerészkedést kíván

*Ort János
kertész*

Fájdalmas döntés

Halálos út

Folytassuk a négy lábú társaink eutanáziájáról szóló írásunkat – tudom, nem könnyű sem beszélni, sem írni, sem olvasni ezeket a történeteket. De a halálba segítés mégis csak megkerülhetetlen kérdés, sokunkat érint. Mielőtt folytatódnánk a témát, előbb egy tragikus történet.

Mégpedig a szerencsétlen sorsú színésznőé, Domján Edité. Akinek legkedvesebb társa egy gyönyörű orosz agár, Princ volt. Sokáig élt mellette, egészen addig, míg a színésznő, nem sokkal halála előtt, el nem altatta kedvencét. Barátai nagyon megijedtek, amikor megtudták, hogy imádott agarát elvitte Főtra, az állatorvoshoz elaltatni, holott a kutyának semmi baja nem volt. Amikor arról faggatták: miért kellett az agarat a halálba injekciózni, csak annyit mondott: „Nem

volt, aki vigyázzon rá. A lakók rossz szemmel nézték, el nem ajándékozhattam, mert ez a kutya nem maradt volna meg senkinél. Ez volt az egyedüli megoldás. Igen, az egyedüli...” S nem sokkal később következett ő maga is. „Negyvenéves koromban meghalok” – mondogatta már évekkal azelőtt, és úgy is tett: negyvenedik születésnapján öngyilkos lett.

Azért nem hagy nyugodni a kérdés: azok a bizonyos barátok, akik „nagyon megijedtek”, ha másból nem, hát Princ elaltatásából sem gondolták, hogy Domján Edit a halálra készül? És az a főt állatorvos is nyugodtan felszívta a fecskendőt, hogy kérdés nélkül elaltasson egy különlegesen szép, és tökéletesen egészséges kutyát?

És akkor egy vélemény, az internetes fórumról.

„A kis kutyuskánkat november 1-én éjfél után néhány perccel altattuk el. Gyönyörű, drága szálkás tacskó lány volt, november közepén lett volna 16 éves. Az altatás egész addig elképzelhetetlen volt számunkra, bármi betegsége is volt, pedig volt elég szegénykémnek. Az utóbbi években fokozatosan épült le, megváltoztak a szokásai, de mindez betudtuk az öregedésnek és imádtuk továbbra is. Halála előtt pár nappal abbahagyta az evést, később az ivást is. Rohantunk vele az állatkórházba, az éjjeli ügyeletre, nehogy késő legyen, ha várunk reggelig. De hiába, az én zabás kutyám hányt

az étel szagától is, csak fordította el a fejét, szorította össze a fogát, ha etetni akartam a kezemből. Se a szívgyógyszert, se a fájdalomcsillapítót nem tudtam beadni neki... Végigtelefonáltam a fontos családtagokat, nem akartam a fájdalmas döntést egyedül meghozni. Amikor az utolsó gyógyszerbeadásnál is hányt, zokogva bocsánatot kértem tőle, hogy többet nem bántom. Még aznap éjjel, illetve éjfél után, mert így megélte a novembert, amikor született, elaltatták. A halála előtti este csak feküdtem a kis feje előtt a szőnyegen és néztünk egymás szemébe, kutyus és gazdi. Soha nem felejttem el az utolsó perceket. Nem akartuk őt elveszteni és ő is velünk akart maradni. Az eutanázia nem rossz döntés, csak fájdalmas. Nyagon.”

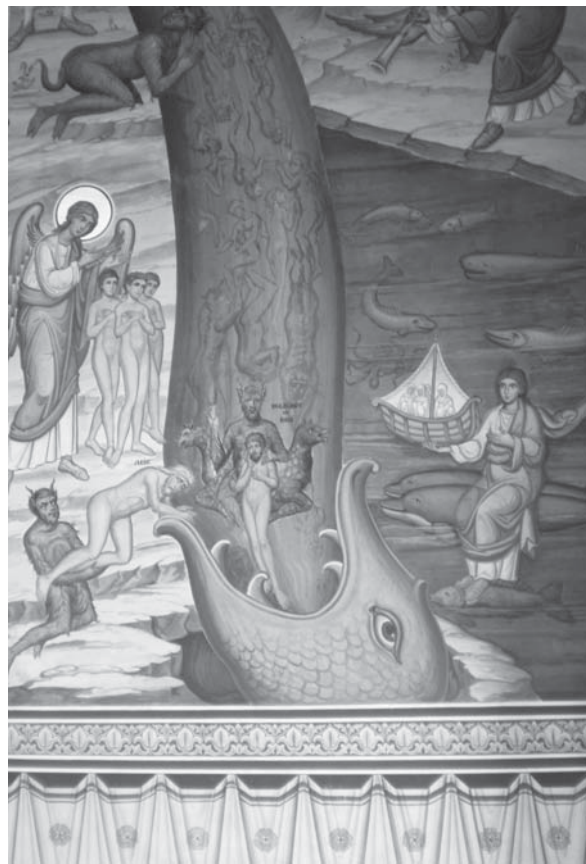
Szűcs Gábor

Autóbusszal a moldvai kolostorokhoz

Május utolsó napjaiban az Óhegy Egyesület szervezte autóbusszkirándulás résztvevőjeként Kárpátalját is érintve tengelytörő, kátyus utakon, sokszor esőben, de eljutottunk a bukovinai ortodox kolostorokhoz. Megérte.

A kolostorok létrejötte szorosan összefüggött a moldvai feudalizmus ill. az államiság alakulásával, hiszen a tatár uralom után a kezdetekben remeteként élő, majd kisebb fatemplomokat építő szerzetesek egyre nagyobb közösségekbe tömörülve ideológiailag fontos támaszává váltak a XIV. században létrejött moldvai fejedelemségnek. Utóbbi a magyar és lengyel befolyással szemben a keleti egyházat támogatta, valamint Bizánc elveszte után a terjeszkedő oszmán hatalomtól félve az orosz kapcsolatokat kereste. Az uralkodói és főúri viszonzás anyagi eszközeivel ezek a XIV-XV- századi kolostorok fokozatosan gazdasági, ideológiai és kulturális központokká váltak, komoly befolyással az amúgy is mélyen vallásos lakosságra. A kolostorok freskóikkal, ikonjaikkal, kegytárgyaikkal, kódexeikkel hatalmas vagyoni és művészi értéket halmoztak fel, amelyet jelez az is, hogy közülük számos már a Világörökség részét képezi.

A látott kolostorok, pl. a Moldovita vagy a Movila család által alapított Sucevita kolostor stratégiai célból is hagyományos módon erődszerűen fallal körülvett. A középen álló, általában az alapítók temetkezési helyét is magában foglaló templomok tipikusan moldvai elrendezésűek, a liturgikus központi tér felett kétsoros, 45 fokkal elforgatott csegeles alátámasztású

kupolával, amelynek freskója mindenütt a szigorú tekintetű Pankrátor Krisztus.

A templomok falai kívül-belül gazdagon freskókkal díszítettek, részint az olvasni nem tudóknak megismerésre szánt bibliai jelenetekkel, a szentek életének történeteivel. Ismétlődő motívum a „Paradicsomi Létra”, az

„Utolsó ítélet”szörnyalakokkal ábrázolt drámai képei, a” Mennyei és Földi Hierarchia” megjelenítése.

A Stefan cel Mare alapította, kívülről nem festett Putna kolostorban a kozmikusan ünnepélyes kupolás térben található a népszerű fejedelem és családja síremléke. A kolostor múzeumi gyűjteménye világhírű, itt látható az 1473-ból származó „Humori tetraevangelium” is. A megeredő eső sem szegte kedvünket a szintén erődfallal körülvett, gyönyörű falképekkel díszített Humor kolostoregyüttes megtekintésétől, ahol a gyönyörű ikonosztáz előtt térdeplő apácák zsolozmázása „hangolta” áhítatos gyönyörködésünket.

Végül a Stefan cel Mare törökön aratott győzelme hálájaként emeltetett Voronet kolostor nyugati homlokzatának „Utolsó ítéletén” figyelhetünk meg egy érdekes moldvai ábrázolási sajátosságot, hogy a pokolra jutók az ellenséges török turbánt, míg a mennyekbe jutó jók moldvai kendőt viselnek, és a feltámadást havasi kürt jelzi. Gyönyörű az északi oldalon ábrázolt „Mennyei Létra”, amelyen az erényesek jutnak fel küzdelmes úton a paradicsomba.

Minden kolostortemplomnak van egy reprezentáns színe, de a speciálisan kék ”voroneti kék” titkát a mai anyagfelismerési technikákkal sem sikerült eddig még megfejteni. A középkori ortodox művészetnek ezeket a remekait felkeresni minden kedves hegylakónknak és barátainknak melegen ajánlom.

Gádor Ildikó

Lóhavasí vizesés

Fájó szívvel vettünk búcsút a Mátramarosi Skanzentől. Még szívesen nézelődtünk volna, de már várt utunk következő állomása, a Lóhavasí vizesés. Borsafüredre érve rendkívül csalódottan vettük tudomásul, hogy esik az eső, leállították a Libegőt, nem tudunk felvinni a hegyre és a csúszós úton bal eset veszélyes lenne a vizeséshez vezető út.

Némi tanácskozást követően a csoportvezetése úgy döntött, hogy folytatjuk utunkat a Borsai hágón keresztül a Beszterce völgyében. Gyönyörű tájak tárultak elénk és még a kitaró eső sem tudta kedvünket szegni. Élveztük az elénk táruló természeti szépségeket: fenyvesek, rétek, kaszálók, a legelő állatok, a Besztercébe futó források, patakok látványát. Nem

tudtunk betelni vele. Szaporán kattogtak a fényképezőgépek.

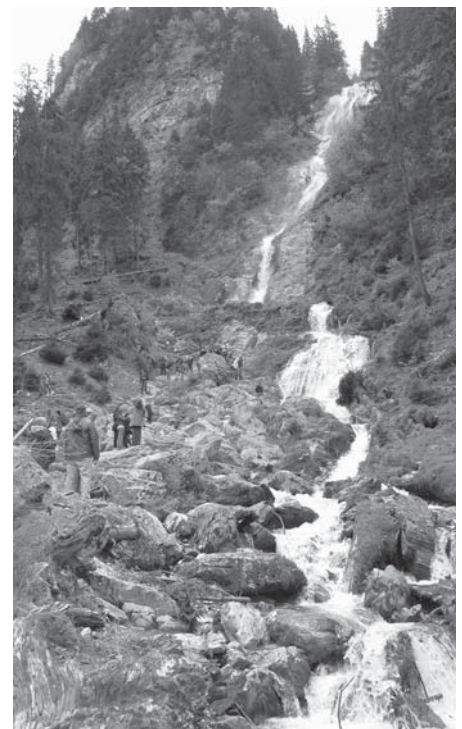
Ígéretet kaptunk, hogy visszafelé, a bukovinai kolostorok megtekintését követően, ismét Borsafüred felé vesszük utunkat, és megnézzük a vizesést. Második kísérletünk sikerrel járt. A libegővel feljutottunk a hegygerincre, ahonnan az erdőn át kanyargós, emelkedőkkel és lankás részekkel tarkított turistaúton értünk el a vizeséshez. Az úton fokozatosan tárultak elénk a Radnai havasok, amik hűen a nevükhöz, még június első napján is őrizték sziklás csúcsaikon a hótakarót, illetve maga a Vizesés, ami sziklákat átvágva majd száz méteren zúdul alá, a napsütésben szivárványt rajzolva maga körül, amit egy előrelátó útítársunk távcsövével

csodálhattunk meg. A bátrabak leereszkedtek a vizesés lábához, hogy gyönyörködjenek a vad, zabolatlan zuhatagban, és a megszéldült, újtá patak-ként folytatató természeti jelenségben, és a smaragd zöld rétekben, és a fenyvesekben.

A vissza út újabb élményeket tartogatott. A hegytetőn uralkodó metsző szél fogadott, ami megszéldült, ahogy a libegő a völgybe ereszkedett. Az elénk táruló mesés, fenyvesekkel, dombokkal, rétekkel tarkított táj felülmúlt minden előzetes várakozást.

Szép napunk volt, mint ahogy utunk minden más napja is csodás volt. Most a természet szépségei, más napokon a kulturális gazdagság nyűgözött le. Köszönöm az élményt.

Kiss Anna

Viski tanárok

Autóbuszal Máramarosban

Második nap, este 6-ra ígértük magunkat vacsorára, hogy majd utána mehessünk a Faluházba, ahol az iskolások búcsúestet rendeznek számunkra. Hát..., este kilenc lett belőle. Tatár-hágóról a Fekete Tisza mentén Viskre vezető úton, a kátyúk között kis aszfaltdombocskák miatt, 40-ről olykor 25-re kellett csökkenteni az autóbusz sebességét. Még a buszon ültünk, mikor szállásadónk, Ötvös Ida, telefonált, hogy elmarad a műsor, mert a gyerekeknek 10-kor már ágyban a helyük.

Megérkeztünk. Mindenki ment a szálláshelyére, más-más családhoz, oda, ahova előző nap Ida, a Viski Zöld Falusi Turizmus Szövetség elnökhelyettese kijelölte. Mindenki igényes, szép, tiszta szobát kapott, hozzá házi ízekben gazdag vacsorával, amely mögött odafigyelés, gondos munka látszott. De ezen túl mást is kaptunk. Jó kedvet és szeretetet. Látszott anyanyelvünk iránti elkötelezettségük és kitartásuk. Annak tudatos művelése, tervszerű átadása a következő generáció számára. Aztán kaptunk olyan helyi információkat is, amelyek bizony útikönyvekből ki nem olvashatók.

Vacsora után, a sötétedés ellenére, mégis elmentünk a Faluházba, megnézni a Szövetség által, Viskan gyűjtött bútorokkal, tárgyakkal berendezett szobákat. Ahogy mentünk, már láttuk, hogy népviseletes iskolások szaladnak a Faluház felé. Hát mégisincs 10-kor ágyba a helyük?

Odaérve szilvapálinka fogadott és sok tisztaszívű barátságos ember. Gyerekek szavaltak, énekeltek, táncoltak. Emlékszem Wass Albert: Bujdosó imája című versét szavalta egy VI. osztá-

lyos kislány, Szeles Evelin. Aztán egy 13 éves kislány – ha jól emlékszem a nevére Czébely Éva – népdalokat énekelt. Nagy sikere volt Takács Ákosnak is, aki egy nagyberegi népdal szövegét mondta el ízesen. „12 lány kérte meg a kezem”.

Összefogtak az iskola tanárai. A műsor utolsó száma a gyerekek tánca volt, amit Szeles Viktória és Takács Zsuzsa tanítónők tanítottak be nekik. A felnőttek táncához, amiben már mi is részt vettünk, már háromtagú zenekar muzsikált. A zenekar tagjai sem mások, mint az iskola igazgatója a magyarszakos tanára, akik harmonikán játszottak és a zeneiskola tanára, aki bőgőzött.

A Viski Zöld Falusi Turizmus Szövetséget is az iskola tanárai alapították 2000-ben. Családiházak részeként 16 vendégházat alakítottak ki, és szervezik az érkező vendégek kárpátaljai útjait. A Szövetség azonban nem csak egyszerű megélhetési lehetőséget biztosít tagjainak, hanem őrzi a magyar nyelvet, kultúráját, verseit, dalait, táncát, és átadja gyermekeik számára.

Felcsuti László

Mikor én még tizenkét éves voltam

Nagyberegi népdal - Bereg vármegye

*Mikor én még tizenkét éves voltam
Már én akkor házassodni indultam
Tizenkét lányt kértem meg részemre
Mind a tizenkettő hibát lelt bennem.*

*Az elsőnek kicsi voltam az volt baj
Másodiknak csalfa voltam az volt baj
Harmadiknak, hogy a szemem kékellet
Negyediknek a vagyonom keveslett*

*Ötödiknek, hogy nem Párizsból jöttem
Hatodiknak, hogy nem paripán jöttem
Hetediknek, hogy a szemem fekete
Nyolcadiknak nem termettem kedvére*

*Kilencedik pipafüstöt nem szívlel
A tizediknek nagy bajszos legény kell
Tizenegyediket anyja nem adja
Tizenkettőt nem megy férjhez soba*

*Így bát nekem nem lehet meg nőszülni
Páratlanul kell a világom élni
Páratlanul élem a világomat
Katonának beíratom magamat*

Versben elmondta:
Takács Ákos viski tanuló

Csoportkép vendéglátóinkkal együtt, harmadnap az indulás előtt

Vadkacsák

Vendégségben voltunk a Rómain, még a nagy árvíz előtt. Egyszer csak, ahogy ott üldögéltünk a kertben, arra lettünk figyelmesek, hogy a kiskapu alatt bebújik egy pelyhes vadkacsa csemete. A vadkacsa család esetleg rebellis, kamasz gyermeke. A kis kalandos természetű. A fiatal kiskutyánk azonnal odafutott és csak nézték, nézték egymást. Sosem láttak ilyet – látszott csodálkoznak is. Persze a kiskacsa nem félt, hiszen honnan is tudhatta volna, mi is lehet a félelem. Még minden teljesen új volt számukra. Mindkettőjüknek felfedezésekből áll még az élete. Az újdonság varázsa minden élőlényt lenyűgöz.

A kiskacsa azt sem tudta, veszélyben van. Szerencsére idejében felfigyeltünk a kényes szituációra. Amikor elcsíptük, nem is tiltakozott. A családja a ház előtt masírozott, amikor kinéztünk a kapun, és kitettük, csatlakozzék hozzájuk. Az egész társaság, pedig elsétált a Duna felé. Az még csak rendben van, hogyha repül a madár, fentről látja hol a víz. Ám ők itt lent meneteltek, honnan tudták hová mennek, merre a cél, az éltető Duna.

De sok mindent nem tudunk még, mi emberek!

Vajon odaértek-e? Több nagy-forgalmú utca, sok-sok autó állhatta el az útjukat. Kerítések vannak közben. A mamájuk átrepülhetett, de a kicsik talán átbújtak alatta. A Jóistennek biztos van gondja rájuk is, reméljük baj nélkül túléltek. Segítségükre nem lehettünk. Az a legjobb, ha az ember nem avatkozik be a természet rendjébe – gondoltuk. Egyáltalán mit is tehetünk volna értük?

Később arról beszélgettünk: hogy is kerülhet a vadkacsa a Római-parti családi házak kertjeibe? Mennyi ügyesség, találékonyság kell olyan helyet találni ahova, naponta oda-
repülhet, az anyamadár lerakni egy-egy tojást. Ne legyen ott macska, zajos kutya, ami elriaszthatná a költő madarat. A fészek a földön van, teljesen kiszolgáltatva. Jó az is, ha a háziak nincsenek túl közel. Teljes nyugalom kellett ahhoz is, hogy ezek a kiskacsák is kikelhettek. Ebben a piciny kacsamama fejében, hogy volt annyi ész, hogy mindezeket felmérte? Állítólag több háznál költenek vadkacsák.

Gyakori az eset. Úgy látszik, még mindig tud velünk mit kezdeni, a természet. A vadkacsák részéről innen eredhet a bizalom. A vadkacsák körében amúgy élhet a megszokás, a hagyomány: mi mindig is itt költöttünk. Eztán se lesz másként. A folyómenti füzesek mindig is a vadkacsák tulajdona volt. Jogos tehát a helyfoglalás.

A természet jól szervezett, az Isteni gondoskodás hatalom! Rá kell ébrednünk csak úgy, magától nincs semmi. A természetben rend van, becsüljük meg, tanuljunk belőle, mert ez nem akármilyen.

W. Grass

Állatmesék

*Vidám legény a NYŰL
Füle mégis lekonyul
Ha káposztáért nyúl
S az kevésnek bizonyul*

*Tükör előtt áll a VIZILÓ
Derekára feljött tíz kiló
Ilyen nagy has neki nem való
S ráncos bőre sincs már vasaló*

*Fél lábbon áll a bosszú csőrű GÓLYA
Nem csúszik le így a bugyogója
Mert hát annak bizony nincs rugója
Hogy visszarántsa, ha lecsúszna róla*

*A postán sír bangosan a CINKE
Ez a levél miért ilyen picinyke?
Hogy adom fel a megfelelő címre
Ha sehogyan sem fér el rá a címke?*

*Roszzul lát, ball már az öreg RÓKA
Kopaszodik, fején rőt paróka
Ha gyomra fáj, ott a friss boróka
De este azért kell még a ciróka*

*Patak parton üldögél a MACSKA
De jól jönne egy kövér balacska
Ám az ugrást elvétí a csacska
S bal helyett csak követ fog a mancsa*

*Zsörtölődik fiával a PONTY
A fején is égnek áll a konty
Ne legyél már ilyen rossz poronty
Itt maradsz, mert azt mondom és pont(y)!*

*Lázadozva szól az ifjú KECSKE:
Nem vagyok már olyan gyermekecske
Nem kell anyám a finom tejeske
Sört akarok kivinni a meccsre!*

*Épített egy új házát a DARÁZS
De a tervről lemaradt a garázs
Ne szomorkodj ezért fiam, Balázs
Majd repülünk, mint a többi darázs*

*Tapogatja fejét a MANGUSZTA
Ez a nagy seb az orromon gusztá
Megcsípte a vízben egy langusztá
Mástrom volna inkább a bambuszra*

*Hempereg a fűben az OROSZLÁN
Vérmes, mint egy rámenős orosz lány
Miért mondják a fiúk, hogy ő rossz lány
Vele együtt hemperegni rossz tán?*

*Pödörgeti bajuszát a HARCSA
Nem tudja eldönteni, hogy tartsa
Erre álljon, vagy inkább amarra?
És eközben kibúzták a partra*

*Állatok közt legnagyobb a BÁLNA
Így azután egész nap zabálna
S ha valaki ezért kiabálna
Bekapná, és gyorsan odább állna*

*Elhatározta a buta LIBA
Hogy ma mégse megy suliba
Meghívta a róka egy buliba
Lesz is ebből jókora galiba!*

*Egész nap csak dolgoznak a MÉHEK
Szorgalmasan gyűjtik be a mézet
Azt gondolják balgán a szegények
Hogy majd ők eszik meg az egészséget*

*Az iskolában füllent a TAPÍR
Arcán máris szétfutott a pír
Dolgozatot majd csak holnap ír
Mert ma sajnos nincs nála papír*

*Nebéz kocsit búz a lusta LÓ
Hol lehet már az a parkoló?
Ilyen munka nem nekem való
Lettem volna inkább dzsigoló!*

*Az arénában sétálgat a BIKA
Orrában egy fényes vaskarika
A viadalba csúszott egy kis hiba:
Ő a bikák legjámborabbika!*

GABREL MEDICAL STÚDIÓ BŐRGYÓGYÁSZAT

Dr. Takács Endre bőrgyógyász főorvos

magánrendelése csütörtökönként du. 3 órától

1039 Bp., Pozsonyi u. 32. Bejelentkezés: 30-560 4507

**Anyajegyszűrés, növedékek eltávolítása,
kisműtétek, fagyasztás, tanácsadás**

ÓHEGY TAGKÁRTYÁVAL IDÉN 10% KEDVEZMÉNY

A második évad

Majd két esztendő telt el azóta, hogy először szerepeltem, ezeken a hasábokon. Az akkori interjúban Babiczky László többek között azt is megkérdezte: érzem-e azt az iskolába jövet, hogy ez az én iskolám. Akkor azt válaszoltam, hogy őszintén megvallva még nem. Az otthonosság érzése az interjú megjelenése után két-három hónappal később lopakodott elő, és mára már annyira megizmosodott, hogy „erdőaljás” igazgatóként tekintek magamra. Amikor leszállok reggel a buszról, és a bejárat felé ballagok, már úgy nézek az épületre, az udvarra, hogy ez az én iskolám.

A két évvel ezelőtti beszélgetésben is utaltam arra, hogy idekerülesemkor sokszor hallottam az iskola családi légköréről, amelyet az első tanévnnyitó sulibuli alkalmával sikerült megtapasztalnom. Azóta jó néhány alkalommal volt abban az élményben részem, hogy diákok, szülők és pedagógusok együtt töltik idejüket, és a szülők az iskola mellett, a diákok mögött állva segítik az intézmény oktató-nevelő munkáját. Segítenek az iskolai rendezvények díszítésében, az ünnepségek megszervezésében, támogatják az osztályfőnökök munkáját az iskolán kívüli rendezvények lebonyolításában, nagy számban

megjelennek a közös programokon (tanévnnyitó sulibuli, farsang, ballagási bankett, osztályszintű műsorok, előadások). Mindezek elősegítik azt, hogy a pedagógus és szülői közti esetleges feszültségek oldódjanak.

Az említett cikkben arról is szó esett, hogy „egy tanévnek el kell telnie, hogy mindent erdőaljás szemmel lássak”, illetve a 2011/2012-es tanév volt a tanulóévem.

Nos, immár két tanév áll mögöttem, és ma tényleg erdőaljás szemmel látom az iskola történéseit, természetesen nem versenyezhetvén azokkal a kollégákkal, akik évtizedek óta itt a hegyen végzik küzdelmes, ám sok örömet szerző munkájukat. Az első hónapok feszültséggel teli iskolába érkezéseit felváltotta az otthonosság érzése, és – bár tősgyökeres „síkvidéki” vagyok (hiszen közel fél évszázada a Duna-parttól nem messze lakom) – kellemesen érzem magam itt a „hegyen”.

Eleinte azt sem tudtam, hogy hol vagyok az épületen belül, merre van észak, merre esik tőlem éppen akkor a felső vagy az alsó udvar. Azután lassacskán kiismertem a 60 éves építmény elrendezését, bekukkantottam minden helyiségbe, megismertem a ház rejtett zugait,

megtudtam, hogy mit takar a „gödör” elnevezés [technika szaktanterem], mi az a „kukuszi” [szervezőszoba] és a „zsbongó” [aula].

Megismertem az iskolai élet mindennapi menetét, a hagyományok és szokások rendjét, belekóstoltam az intézmény 60 egynéhány éves történetébe, kezdtém közelebb kerülni a gyermekekhez, és az ideai ballagási ünnepségen – talán kívülről nem is lehetett észrevenni – elszoruló torokkal búcsúztattam kedvenc (hiszen eddig csak velük dolgoztam együtt) erdőaljás tanítványaimat, akiket két tanéven keresztül boldogítottam a magyar nyelv és irodalom rejtelmivel.

Azt eltelt időszakban – úgy érzem – sikerült közelebb kerülnöm munkatársaimhoz is: a csupán neveket tartalmazó „jelenléti ív” mögött megjelentek a személyiségek, az egyedi (jó és kevésbé jó) tulajdonságok.

A szülőket is, akik kezdetben idegen embereként mozogtak számomra az iskolában, idővel ismerősként köszönhettem, és egyre többüket sikerül a fejemben gyermekükkel összekapcsolnom: ki kinek a kije.

Mindent egybevetve úgy tűnik, a hegyi iskola – melynek legújabb és leghivatalosabb neve Óbudai II. Rákóczi Ferenc Általános Iskola –, az Erdőalj el- és befogadott.

*Nagy Árpád
iskolaigazgató*

Látogatás a Hulladékhasznosítóban

Idén több előadást hallottunk a szelektív hulladékgyűjtésről, ezek után a negyedik osztály kapott egy lehetőséget, hogy a Fővárosi

Hulladékhasznosító Műben megnézze, mit csinálnak a kidobott hulladékkal.

Kíváncsiak voltunk, milyen egy

hulladékhasznosító üzem. Éppen ezért elmehettünk egy műhelybe, ahol a különböző hulladékokat kezelik.

Először meghallgattunk egy előadást az egész folyamatról. Itt láthattuk a biztonsági kamerák képein, hogy épp mi folyik az egyes területeken. A hatalmas, banánsárga épületben minden szépen el van rendezve, van egy nagy medencének kinéző hulladék-összegyűjtő hely, ahol válogatás nélkül összegyűjtik a sok szemetet.

Ez két polipkar segítségével bekerül egy csöbe, ami a kazán-

házba vezet. Ott válogatás nélkül porrá égetik az összes törmelékét. A gázból egy nagy tölcserben kiszűrik a levegőt és egy-két szerkezet segítségével kiengedik a szabadba. De még van egy olyan gép is, amely minden éghetetlen tárgyat (pl.: vas, fém stb.) egy külön helyre gyűjt. Aztán már csak egy-két berendezés, és kész is az új üveg vagy az új újság.

Nekem – és szerintem az egész osztálynak – a kazánház és a hulladékmedence tetszett a legjobban, mert nem is tudtuk eddig, hogy mi történik azzal, amit kidobunk.

*Cseb Janka Virág
4. osztályos tanuló*

AZ EGYESÜLET HÍREI

„Egynek minden nehéz,
sokaknak
semmi sem lehetetlen”

Köszönöm mindenkinek

...aki az idei Óhegy Napok dekorációjához népművészeti tárgyával hozzájárult: nélkülük nem lett volna a rendezvény igazán hangulatos! Köszönöm Pirchala Zsuzsinak, Sáringer Erzsikének, Sáringer Ágnesnek, Kádár Jósánának és a kedves hegyi lakótársnőnknek, aki még az utolsó pillanatban is hozott nekünk tárgyakat (kulacsot, korszókat, párnákat) Elnézést kérek tőle,

mert a nagy készülődésben elfelejtettem felírni a nevét, de remélem, hogy magára ismer! Külön köszönet illeti Kedves Csabát és barátját, valamint gondnok Tiborunkat a tárgyak szállításáért, és Mezeiné Erzsikét, aki saját régi kedves tárgyait (korszókat, terítőket, párnahuzatokat stb.) nemcsak kölcsönözte, hanem végleg az Egyesületnek ajándékozta!

Benyó Dóri szervező

Köszönet

Köszönjük Bús Balázs polgármester úrnak és Kelemen Viktória alpolgármesternek, hogy jelenlétükkel megtisztelték a "Csikósok, betyárok, pástorok" társaságát az Óhegy Napokon!

Köszönet Oszter Sándornak, amiért megosztotta velünk Rózsa Sándorral kapcsolatos élményeit, Raffi Évának "A Helység kalapácsa" betanításáért, Bojtor Marikának a néptáncok betanításáért, Körtvélyesi Annának és csapatának a fantasztikus népviseleti dívatbemutatóért.

Köszönet a kiállító művészeknek: Konkoly Ivánnak, a Vidám honfoglalók kiállításért, dr. Fodor Istvánnak a megnyitóról, Lunczer Anikónak és férjének Németh Andrásnak „Az szépségről” kiállításért.

Köszönetet érdemelnek a Felolvasó Színház előadói: Bakos Soma, Bakos Zoltán, Benyó Dóri, Cseresznyák Veronika, Etelközi Péter, Harkay Csaba, Holup

Marcell, Kiss Kati, Koppány Viki és Szász Kálmán.

Köszönet az ALERTON KLUB táncosainak: Benyó Dórinak, Cseresznyák Veronikának, Csige Magdinak, Harkay Áginak, Kántor Ildikónak, Koppány Vikinek, László Sacinak, Révész Rozinak.

Köszönjük a megszokott magas színvonalú verseket koszorús költőinknek: Sáringer Erzsikének, Kiss Katinak és Brezovits Lacinak.

Köszönet jár a kifőzdének az óbudai piacon, Rita virágkötőnek szintén az óbudai piacon, a Forгатag Jelmezkölcsönzőnek. Novath Ildinek a büfé beszerzésért és a jegyekért, Várkonyi Beának és Flórának, valamint Holup Marcinak a vacsora megrendezéséért. Arankáéknak, a rengeteg segítségért a takarításban, dekorációban, büfében, fel-szolgálásban, tűzrakásban, egyekben.

Köszönjük a két fő-betyárunknak a lovas- és karikásosor-bemutatókat Köszönjük a zenészeknek, Mihó Attilának és barátainak, valamint a tánczást vezető Sente Jánosnak, hogy muzsikájukkal felpozdítotték vér-rünket, és táncra serkentették lábainkat!

És végül köszönjük Benyóné Dr. Mojszis Dórinak, hogy immár 11. alkalommal szervezi meg az Óhegy napokat. Nem is akárhogy: minden évben jó érzékkel találja meg a kultúra és felhőtlen szórakozás közötti kényes egyensúlyt, hogy mi, hegylakók, mind szellemekben, mind közösségi élményekben gazdagodhassunk.

Egyesület Vezetősége

Csúcshegyi kápolna megáldása

Július 6, szombat, 15.00, Óbuda-Csúcshegy, Menedékbáz utca 24.

Az elmúlt évben, a kápolna közösségének szervezésében, az Esztergom-Budapest Egyházmegye anyagi támogatásával, a helyi lakók, a kápolnát látogatók és a Vörösvári úti Óbuda-Hegyvidéki Szentháromság Plébánia híveinek adományaival megújult a Csúcshegyi Szeplőtelen Szűz Mária Kápolna. Az ünnepi szertartást Dr. Erdő Péter bíboros prímás, esztergom-budapesti érsek úr tartja

július 6-án, szombaton, 15 órakor.

A díszítéshez virágot, a szertartást követő agapéhoz sütit, innivalót szívesen fogadunk.

Felhívjuk a figyelmet, hogy a kápolna nyári meleg esetén is hűvös, a pulóver elkel. Az útviszonyok rosszak, de az autóparkolás megoldott.

Továbbá tájékoztatjuk az érdeklődőket, hogy az elmúlt hat évhez hasonlóan az idén nyáron is látogatható a kápolna vasárnaponként 11 órától, amikor imádságos-énekes egy órát tartunk.

Szeretettel várunk Mindenkit!

J. Klári

Marossy Ilona

A festő

Micsoda szép festmény

De hogyan születik a kép?

Talán birtelen jött gondolat,

Mely a vásznon megmarad?

Lehet birtelen gondolat

Egy elkapott röpké pillanat

De lehet megfontolt képzelet

Kusza vonalak, rajzolt képletek

A festékek csodás színei

Mind a festő üzenetei

Vonalak, ábrák, cirádák,

Láttatják a festő világát

Minden festmény más mutat

Más tájakhoz más utat

Minden megvalósul a festő

vásznán

És mi szívét, lelkét látjuk

alkotásán

APRÓHIRDETÉSEK

- Angol tanítás, korrepetálás a Testvérhegyen diplomás tanárnőnél. Tel.: 20 213 1738.
- Kézi és gépi pedikűr a Hegyen! Kérésre házhoz is megyek! Tel.: 20-243 3154
- Bútorclinika a hegyen! Mindenféle bútor javítása, felújítása, antik és stílbútorok szakszerű restaurálása! Tel: 388 2464 vagy 30-754 3188

ÓHEGY-HÍREK

HAVILAP (MKM 226.674/1998)

Kiadja:

Óbuda Hegyvidékiek Egyesülete,

1037 Budapest, Toronya u. 33.

Telefon: 430-1326

E-mail: egyesulet@ohegy.hu,

web: www.ohegy.hu

Felelős kiadó: Felcsuti László elnök.

Szerkesztő: Mikés Kriszta,

Molnár Andrea, Varga Szabolcs.

Hirdetésfelvétel: Óhegy Egyesület.

Telefon: 430-1326.

Előkészítés: Petit Typo Bt.

Nyomás: MédiaPress 1990 Kft.

Megjelenik: 3000 példányban

KÖLCSÖNZÉS, ELADÁS
JELMEZKÉSZÍTÉS
SZABÁS, VARRÁS

**FORGATAG
JELMEZ-
KÖLCSÖNZŐ**

info forगतagjelmez.hu
www.forगतagjelmez.hu

+36 70 335-4305,

+36 20 554-1093

1146 Bp., Abonyi utca 32.

ÓBUDAI HEGYVIDÉK INGATLANIRODÁJA

Ingatlanirodánk tevékenysége változatlanul az Óbudai hegyvidék ingatlanjainak (építési telkek, családi házak, újépítésű és használt lakások) értékesítése és bérbeadása.

Forster Judit
irodavezető-építész

ÓBUDALUX INGATLANIRODA

E-mail: obudalux@oi.hu

Testvérhegy, Táborhegy, Remetehegy, Mátyáshegy
150 aktuális ingatlant kereső ügyfél, 300 eladó vagy kiadó ingatlan ajánlat

Hívjon bizalommal! 30-696-696-9, 1-242-1096

1037 Budapest,
Erdőalja út 46.

www.obudalux.hu, www.obudaihegyvidek.hu

Kiemelt ingatlan ajánlataink:

- 1400 nm-es déli fekvésű teleken lévő, belső medencés luxusház eladó 170 M Ft
- Remete-hegyen eladó egy kétlakásos családi ház, 1008 nm-es önálló telken 76 M Ft
- Táborhegyen 60 nm körüli, földszinti, saját kerttel rendelkező lakások 35 M Ft
- Erdőalja úton 1217 nm-es, összközműves, önálló helyszínrajzi számon lévő telek 49,5 M Ft
- Erdőalja úton, 78 nm-es, 1. emeleti, saját kerttel rendelkező újszerű lakás 39,9 M Ft

Kiemelt keresési igényeink:

- Újszerű, intim teleken lévő családi házat keresünk 100 M Ft-ig Tábor- vagy Remetehegyen.
- TÁRSAT KERESÜNK IKERHÁZ ÉPÍTÉSÉHEZ! Ügyfelünk már megtalálta a megfelelő építési telket! VÁRJUK SÜRGŐS JELENTKEZÉSÉT!
- Bérlehető családi házakat és lakásokat keresnek ügyfeleink a British School közelében.
- 120 nm körüli, újszerű lakást keres ügyfelünk 55 M Ft-ig.

www.opticnet.hu

TÖKÉLETES LÁTÁS A DIGITÁLIS VILÁGBAN!

Viseljen Ön is **NULUX ACTIVE** szemüveglencsét!

AKÁR
50%

KEDVEZMÉNY
a tavalyi árhoz képest

ÖSSZE MEG A SZEMFÁRADTSÁGOT ÉS A FEJFÁJÁST! Vásároljon speciális, Nulux Active szemüveglencsét mindennapos tevékenységéhez, a tavalyi árhoz képest most akár 50% kedvezményrel! Egy szemüveglencse mindennapos viselettel!

AZ ÖN OPTICNET PARTNERE

LENS OPTIKA

1032 Budapest, Bécsi út 154. Telefon: 06 1 437-4629

Nyitva tartás: hétfő-szombat 10-20, vasárnap 10-18 óráig

www.lensoptika.hu

opticnet
SZAKÉRTŐ LÁTSZERÉSZEK
CSOPORTJA

SÁGI MAGDI INGATLANIRODÁJA

Óbuda - Hegyvidéki ingatlanok
értékesítése, bérbeadása

Sági Magdolna irodavezető
1037 Bp., Remetehegyi út 52.
Mobil: 30-378 5113, tel./fax: 388 5919
E-mail: sagimagdi1@gmail.com
www.sagimagdi.ingatlan.com

TÁRSASHÁZAK KÖZÖS KÉPVISELETE

Tíz éves gyakorlattal vállaljuk társasházak teljeskörű közös képviseletét, különösen csőd közeli, rosszul gazdálkodó házak helyzetének javítását, működőképessé tételét, rövid határidőn belül.

Papp Ágnes
1037 Budapest,
Kiscelli köz 11.
30 548-1778
1 368-4994